

Kroniek van het Poëziebos : muzes bij hut bos : hoe het allemaal begon & verder gaat !

Onze eigen site www.ggf.be krijgt een wekelijkse update; maar in het LAPPERSFORT-MUSEUM online <http://ggf.regiobrugge.be> proberen we zo veel mogelijk het hoopvolle geschiedenisverhaal te archiveren, mede verwoord door bosdichters & stadsdichteressen <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php> (ondertussen vooral archief. Alle nieuwe gedichten on line op www.ggf.be bij acties & poëzie) Het begon natuurlijk met de moed van enkele jonge mensen die de boom N kropen enkele weken voor 11 september 2001. Ondanks de kap van 3 september 2008 en 4 maart 2010 gaat het bosverhaal verder. Het Poëziebos moet nog een eeuwigheid mee en het verhaal van de zonevreemde bossen <http://www.vbv.be/zonevreemdbos/> staat in het Vlaamse regeerakkoord 2009. Zie ook de nood aan de groene boskleur www.groenepotloden.be Onderaan deze kroniek lees je ook vier portretten van de dichters die een eerste aanzet gaven voor het Hugo Claus Boswandelpad in het Poëziebos en enkele gedichten voor onze dichters, alsook brieven van en aan onze dode dichters.

- **Mark Braet en Patricia Lasoen, Luc Van der Kelen en Willem Vermandere, Luuk Gruwez en Kamagurka, Peter Slabbynck en Tom Lanoye, Paul De Wispelaere en Ricardo Petrella** zijn de eersten die toetreden tot het Lappersfortbosbescherm-comité. Dit nadat de Fabricom groep de bezetters voor de rechtbank daagt. We willen een beschermende cirkel zijn rond deze jonge tedere anarchisten en hun bos en groene gordel... We zijn Brugge 2002. Ook Bert Anciaux en Kathleen Van Brempt treden toe. De bezetting begon enkele weken voor 11 september 2001.
- Net voor en na de **politie-ontruiming oktober 2002** van het Brugse Bos stroomden de gedichten binnen van vele leden van het beschermcomité van Lappersfort & Chartreuse.
- April 2003 Chartreusehappening met een debat **over kunst & engagement** gemodereerd door Joris Barbier en met enkele bosdichters in panel of op podium (Peter Holvoet-Hanssen, Patricia Lasoen, Peter Theunynck, Nic Balthazar, Noortje Wiesbauer). Nele Ghyssaert brengt gedichten van Mark Braet - haar dode dichter-partner in februari gestorven.
- Bij de **Sinterklaasschoenzetting 2003** waar Luc Van der Kelen ons moed komt toespreken is er een gedicht van Peter Theunynck genoemd 'een Brugs sprookje' waar de bestuurders Moenaert en Roose in ten tonele verschijnen...
- Met gedichtendag 2004 publiceren we onze eerste **virtuele dichtbundel** on line op www.regiobrugge.be . De Morgen schenkt er aandacht aan.
- **Week van het bos 2004** : kort dichters-optreden aan bos en korte poëzielezing door Paul Demets, Geert Tuerlinckx, Peter Holvoet-Hanssen, Wally de Doncker

en Peter Theunynck op de langs het Lappersfort aangemeerde Kanaalboot The Old Piper.

- Sinterklaas 2004 : kort persmoment met gedichten door Linda Van Mieghem tijdens de **derde Sinterklaasschoenzetting**. Flyer-actie met struikrovers en VBV van 6 tot 10, muzikaal opgeluisterd door de JNM-sambaband.
- **Gedichtendag 2005 : flyer-actie** aan station, zo ook bij uitreiking van de Vlaamse cultuurprijzen bij Brugs concertgebouw waar we Minister Anciaux en Burge-meester Moenaert onthalen met ' heren van het bos ' van Hedwig Speliers. Dit wordt met de week van het bos 2005 op het witte huisje aan het Lappersfort geschilderd door woordkunstenaars die liever anoniem wensen te blijven.
- **Romerodag 25**, lente 2005 met op het podium 4 bosdichters van de Lappersfort Poets Society (ook op de regionale TV-zender Focus)
- Pinkstermaandag : **riddering van de bomen door Kapersnest** met daarna poëzie-happening op de varende Old Piper door de bosdichters Peter Theunynck, Peter Holvoet-Hanssen en Don Fabulist uit het Hoppebos: vurige tongen bij hut bos...
- My Forest is a battlefield als **Corpus-bijdrage** voor Brugge mei 2005 on line op www.ggf.be bij acties & poëzie
- **Trois couleurs Bleu, Bois, Rouge** flyer-actie tijdens Corpus Poëzieroute september 2005.
- Herfst-flyer-actie aan Brugse station van 6u tot 9u : thema : **de laatste Herfst...**
- Week van het bos 2005 : **vurige tongen tussen bos en stad : beschermid Ludo Enckels leest in het Lappersfort voor uit het Vlaamse Filmpje dat hij schreef : slapen in de armen van een boom**, over de bezetting en ontruiming en aanhoudende strijd rond Reuzenbos. Het motto van de vredesweek is geen bommen maar bomen en ook aan het Lappersfort wordt een vredesboompje geplant. Zijn niet alle bossen vredesbossen ??? De politie komt even kijken.
- **Sinterklaas 2005** : Hut Fabricom Vredesbos : flyer-actie ivm. een stadsdichter(es) voor Brugge met gedichten van Patricia Lasoen en Linda Van Mieghem.
- **Gedichtendag 2006** : Peter Theunynck leest bosgedichten voor door de megafon. Het waait en is donker wanneer we de thuiskomende pendelaars aan het Brugse stationsplein weer thuis verwelkomen na een lange dagtaak. Bij gebrek aan een stadsdichter staan de bosdichters graag de muzes van de stad bij.

- Nacht van de duisternis 2006 : fakkeltocht van stad naar bos : stadsdichter Paul Saccasyn leest bosgedichten voor op de Burg van Brugge. **We dragen in stoet BPA Ten Briele ten grave.**
- Juli 2006. **Melanie Vanbrughe -dichteres- sterft aan een Lappersfortboom .**
- Begin herfst 2006, 25 sept. met een **eerste boommelding** (Joris Denoo) aan het Brugse stationsplein.
- 28 september **tevens boommelding bij Bosminister Peeters en Burgemeester Moenaert en schepenen** die een deel van Lappersfort als stadsbos inwandelen. Bosminister Peeters krijgt voor de ogen van de camera's het Vlaams Filmpje ' slapen in de armen van een boom ' van Ludo Enckels overhandigd. Met de afspraak dat we zijn kabinet bezoeken wanneer hij het Filmpje heeft gelezen, na de week van het bos dus. Het motto blijft : **Hut Fabricom Vredebos...**
- 1.10 in Brugge. Aan het Lappersfort wordt de **dichtbundel 'stem van brood en bossen ' voorgesteld.** Hij is tijdelijk te koop in de boekhandels de Reyghere (markt & St. Kruis) en De Meester (Dijver) en in de Brugse Oxfam Wereldwinkel (Geldmunstraat) en in de natuurwinkel De Groene Aarde (aan de brug van Steenbrugge). De vredesweek is ten einde en de week van het bos begint. De dichtbundel is opgedragen aan onze dode dichters Mark Braet & Melanie Vanbrughe.
- 14 oktober is de ontruiming alweer 4 jaar geleden...en de dag er op aan de zondagsmarkt Ten Briele doen we een boommelding en een vredesoproep ' overbruggen ' van Geert Tuerlinckx. **Kom terug, kom in zomerse tooi, in het gewaad van liefde.** Burgemeester Moenaert komt juist inkopen doen en krijgt een flyer. Brugge, plus est en nous ! 24 oktober is er een boommelding aan de eerste gemeenteraad na de 8.10 verkiezingen in Brugge. Het gedicht Lappersfort Weg wordt verspreid onder de raadsleden. We duimen dat de liefde het haalt...
- Met december 2006 willen we naar jaarlijkse traditie enkele gedichten uitdelen aan de voorkant van het NMBS-station. Dit wordt echter geweigerd ... Het regent die ochtend en één van de struikrovers is ziek. We treuren dus niet en komen terug 15 oktober 2007. **Een boskat met negen levens...**
- Het boek Brugge gedraaid van Randall Lesaffer & co schenkt aandacht aan het Lappersfort als **ecologische stadszone C, open lucht museum** met vergankelijke eco-kunst. We schrijven er een open brief over aan de nieuwe brede bestuurscoalitie van Brugge. Het witte huisje aan het Lappersfort wordt gesloopt en de vijf laatste december-zondagen van 2006 wandelen we het Lappersfort in als Poëziebos met Marcus Cumberlege, Patricica Lasoen, Geert Tuerlinckx, Paul Saccasyn.
- Gedichtendag 2007 : in de stilte van de winter **openen we met de bosdichters en de boswachters de poëziewandelroute in het Lappersfortbos.** We hopen dat

de muzes en de godinnen ons gunstig gezind blijven. En dat er een nieuwe wind mag waaien door de huizen van de overheden en dat ze het poëziebos sparen en de bijlen opbergen. Hoop en bos doen leven. Het poëziebos is vrij toegankelijk van zonsopgang tot zonsondergang. Het paviljoen van Toyo Ito is er tevens welkom en liefst geen 150 meter verder bij het IVBO-containerpark...

- Met de **dag van de aarde 2007** bestaat GGF www.ggf.be 5 jaar en we vieren dit met een dubbele gedichtenwandeling. In de ochtend met Peter Theunynck en Paul Demets. In de namiddag met Sabine Luypaert en Staf De Wilde.
- Er verschijnt een **(jeugd)boek (na Slapen in de armen van een boom & Enkel de daad) over het Lappersfort. Bioboy**. De auteur Inge Misschaert komt voorlezen tijdens een actie van het Picknickfront. De politie komt ook. Politici sturen kat.
- Op 1 juli 2007 wilden we in het Lappersfort wandelen met de boswachter. Die kreeg echter **spreekverbod** wegens nabije kapwerken. Marcus Cumberlege en Paul Saccasyn vallen in. Fragmenten van de protestgedichtenwandeling zijn te beluisteren op www.ggf.be bij klankfragmenten. Joris Denoo schrijft een zomers gedicht voor Hilde en Mathilde. We hebben een nieuwe bosminister. Hilde Crevits komt uit het nabije Torhout. We voelen ons verwant met Robin of Sherwood en zijn Herne, heer van de bomen en god van de bossen. En met de Sinten Maarten en Klaas. Die sturen we bosbrieven.
- De week van het bos 2007 sluiten we af met vertellingen en gedichten door de piraten van www.kapersnest.be Peter Holvoet-Hanssen en Don Fabulist. Het **slotlied is de ballade van de gehangenen van François Villon**. De zwarte piraten-vlag met doodshoofd wappert. Met wapenstilstand is er onder het motto ' stop de stad ' een fakkeltocht voor het integraal behoud van het Lappersfortbos. Stop de oorlog tegen de zonevreemde bossen. Bij de jaarwende schrijft Joris Denoo een 3koningengedicht **Kerstmisdaad**. De vierde koning uit de legende is op weg naar de ministers Hilde en Bert & andere politici van goede wil in 2008.
- Internationale aandacht voor de vrienden en vriendinnen van de Dead Poets is er begin 2008 op <http://www.flanderstoday.eu/jahia/Jahia/pid/867>
- Met gedichtendag 2008 eren we onze dode dichters. Ingrid Weverbergh komt **twee bosgedichten van Jotie T' Hooft voorlezen**. Zie verslag gedichtenwandeling 31.01.08 op <http://blog.seniorennet.be/bruggeblog/> <http://blog.seniorennet.be/bruggeblog/reageer.php?postID=4563> (in 6 delen) www.gedichtendag.org We schrijven een **bosbrief aan onze 3 dode dichters : BOSSENVERDRIET**. Daarin doen we een oproep aan onze bosminister en onze cultuurminister om van het Lappersfort een Poëzie- en Vredesbos te maken.

- Op 20 april waren Joris Denoo & Peter Theunynck te gast in het Lappersfortbos. Zij <http://video.google.nl/videoplay?docid=2564262903868802793&pr=goog-sl> lazen er **het bossprookje van de zotte koning voor: sire, ze zijn geen bossen meer**. Het verscheen in De Standaard met onmiddellijk replek van boshilde, onze minister die zich Alice in Wonderland voelt. 14 van de 18 ha Lappersfort wordt aangekocht is tevens de melding. De dreiging blijft dezelfde als in 2002: BPA Ten Briele: 3,5 ha kappen en nieuwe ontsluitingsweg... We zijn wel blij, maar de strijd gaat verder. Verschillende bossprookjes zijn on line op www.ggf.be bij april 2008
- Op zes juli werd het **Hugo Clauspad** <http://video.google.nl/videoplay?docid=-4127966261233119857&pr=goog-sl> door het Lappersfort Poëziebos ingewandeld. <http://antwerpen.indymedia.org/news/2008/07/15861.php> (Claus was centraal op Poëziezomer Watou 2008 www.poeziezomerswatou.be en Peter Theunynck was er aanwezig met het gedicht ‘ mensen hebben bossen nodig ‘ Onderaan lees je het verhaal achter het Hugo Clauspad.
- **Sinds de herfst van 2008 is het laatste lapje bedreigd Lappersfortbos bezet** door www.groenfront.be (de bezetters Vrijbos strijden voor 1/4 van het Vlaamse bosbestand waarvan 10.000 ha accuut bedreigd, zie ook www.vbv.be/netwerk) achtergrondfilmpje http://nl.youtube.com/watch?v=j0VBO_qA97I op You Tube over geschiedenis Lappersfortbos, ook na te lezen op www.ggf.be
- Waar verwacht werd dat de bezetters snel zouden afdruppen, blijkt de bezetting permanent te worden. Maar liefst 14 maanden heeft deze bezetting geduurd. Als **een samenspel van bosbezetters en Groene Gordel Front. Diplomatie en actie.** Zie ook www.lappersfront.tk en www.ggf.be (sept 08 – dec 09)
- http://www.cultuurweb.be/CNETPortal/DetailOffer.aspx?id_event=5009986C-D79F-76AA-F8FBC846485DFA84&language=nl&locale=nl-NL van zonsopgang tot zonsondergang: de levende poëzieroute langs het Hugo Clauspad in het Lappersfort Poëziebos. Met de week van het bos 08 leest Paul Demets tijdens de week van het bos in de gietende regen 2 nieuwe gedichten voor de zonevreemde boseigenaar Fabricom Gti. <http://indymedia.be/en/node/26711> (KOTK) **voor éénheid in behouden/planten bossen & stoppen te dweilen met de kraan open.**
- 21 November 2008. De Vlaamse overheid en de stad Brugge hebben het **belangrijkste deel van het Lappersfortbos definitief aangekocht van de NV Fabricom**. De hiertoe benodigde formaliteiten werden vandaag vervuld, zegt Vlaams minister van Leefmilieu Hilde Crevits (CD&V). Al in het voorjaar hadden stad en Vlaams Gewest aangekondigd dat ze het bos samen wilden kopen. Het Vlaamse Gewest en de stad Brugge leggen elk 662.000 euro op tafel. Door deze aankoop ontstaat er ongeveer 13 ha openbaar bos in de rand van Brugge, waarvan een belangrijk deel toegankelijk zal zijn. Het zuidelijke gedeelte van het bos van zowat 4,85 ha groot had als bestemming KMO-zone maar wordt

door de aankoop definitief gevrijwaard van industriële ontwikkeling. De Stad Brugge wordt eigenaar van ongeveer 8 ha 'Parkgebied', dat het centrale en oostelijke deel van het Lappersfortbos uitmaakt. Dit deel betreft een mengeling van beboste stukken en natte graslanden. **GGF & de bosdichters reageren positief !**

- Op 19.04.09 werd de week van de aarde er ingezet met vertellingen & gedichten over zorg voor stad en bos **en een tweede bosriddering. Met midzomernacht 2009 schreeuwden we om bosgratie bij president Sarkozy en vonden we opnieuw 100 BV's (bos-vlamingen) die solidair zijn** met de bedreigde bomen. Ook wijlen (dolle mol) Herman J. Claeys was aanwezig. Ondertussen uitkijkend naar een hoopvolle dialoog met Fabricom Gti.
- Het spreekt vanzelf dat <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php> de bosdichters zich kunnen inschakelen in de Brugse Poëziewinter en lente 2010 en dat het poëziebos haar poëziestad kan omhelzen. Er is dan ook even een korte link naar onze site op **de kleine ritselende revolutie** van www.dubbeltijd.be All we were saying is give peace a chance in het bos van drie jeugdboeken: Bioboy in Klapperbos & Vlaams Filmpje over Reuzenbos bedreigd : slapen in de armen van een boom & Enkel de daad www.ludoenckels.be <http://ingemisschaert.skynetblogs.be> Ze zijn te gast op 18 april 2010 in Brugges Poëziebos.
- **3 augustus 2009:** een zeer opmerkelijk initiatief: 3 bosbezitters, het Groene Gordel Front en eigenaar GDF SUEZ FABRICOM sluiten een akkoord om gezamenlijk een oplossing (grondenruil) voor het behoud van het Lappersfort te vinden. Ze zullen hiervoor de Vlaamse regering aanspreken. De 3 bezitters engageren zich om – als dit overleg mislukt – tegen eind oktober het bos te verlaten. **De minnelijke bosschikking ademt even vrede uit over Brugge...**
- **16 september 2009:** het overleg met de Vlaamse Regering (minister van Leefmilieu Schauvliege en minister van Ruimtelijke Ordening Muyters) vindt plaats. **De Vlaamse Regering weigert de grondenruil of het resterende deel van het Lappersfort aan te kopen,** maar engageert zich wel om een gelijkaardig bedrag te investeren in bosbehoud elders in Vlaanderen. (Over de effectieve realisatie van dit laatste engagement is er tot op heden geen informatie.) Hiermee **mislukt echter wel de gezamenlijke poging tot bosbehoud van GGF, bosbezitters en eigenaar.** Er is nog een geldinzamelingspoging (zuurstofbos) met Friends of the Earth en de bosbezitters beginnen aan hun vrijwillig opkuisplan.
- **20 november 2009:** de 3 ondertekende bezitters Lassie, Dita en Pompier worden uit het bos gezet door een groep dissidente, nieuwe bosbezitters www.lappersfort.tk die de derde bosbezetting starten. **GGF en de drie bosbezitters distantieëren zich van dit initiatief dat het contract kraakt.** Er zijn immers grenzen aan actievoeren.

- **Met gedichtendag 29 januari 2010 wandelen de bosdichters van het Groene Gordel Front samen met de boswachters het Hugo Clauspad in.** Het wandelpad door het geredde bos kreeg een naam en bevat 21 nieuwe gedichten.
- Samen met kinderboekenschrijver Marc de Bel vragen GGF & bosdichters de Vlaamse regering om **werk te maken van wat ze afspraken** (Omdat zuurstof en bos onze kinderen doen leven) **in de Vlaamse regeerakkoorden van 2009 :** "*We zorgen voor meer toegankelijke stadsrandbossen en stimuleren kwalitatief hoogstaande groene ruimte in de stad, speelbossen en natuur- en bosgebieden, waarbij er steeds aandacht is voor toegankelijkheid. We activeren het boscompensatiefonds ter ondersteuning daarvan. We maken ook werk van het in kaart brengen van de zonevreemde bebossing en herbestemmen de bossen waar dat nuttig en mogelijk is.*"
- **4 maart 2010:** Ontruiming en **kap van bezette bos 3,2 ha.** Poëziebos 13 ha. blijft.
- Met het ingezamelde geld van www.saveforest.be wordt beslist om in **Oostende het Lappersfort Zuurstofbos** aan te planten en dit op de dag van de natuur 21 november 2010
- Elke dag van zonsopgang tot zonsondergang kan je bij de muzes van het Lappersfort Poëziebos vertoeven en genieten van de levende poëzieroute langs het Hugo Clauswandelpad. Er zijn seizoenswandelingen in 2010 op 18 april en 16 oktober en op 12 december. **Bekijk & beluister hier de opening van het vernieuwde Hugo Clauspad in het Brugse Lappersfort Poëziebos** <http://www.youtube.com/watch?v=IKskFwvoXgQ&feature=related>
- Peter Theunynck, woordvoerder Lappersfort Poets Society, 0486/737220 & Luc Vanneste, secretaris GGF, 050/390957 www.ggf.be
- Hierna twee recente gedichten over de (uitstervende ?) dichters & een ode aan Mark Braet, onze dode dichter zaliger & 3 slaapliedjes voor onze dode dichters. Helemaal onderaan lees je het verhaal achter het Hugo Clauspad.

Bal der Vampieren - naar Roman Polanski Staf De Wilde

struikrovers zijn het, de dichters:
ze springen je op de nek, slepen
jou naar hun holen, jouw dromen
sluiten ze in hun kluizen op
ze eisen het hoogste losgeld,
niet zomaar afdokken levenslang,
neen, meteen het geheugen van kind
en volk in secula seculorum

op boom en steen griffen ze
 hun woorden, hun naam moet
 gegeven aan zee en hemellichaam:
 geen melkweg is veilig voor
 hun drift en waan, hun honger
 naar een nabestaan

hou je gedeisd, lezer, doe alsof
 je hen begrijpt, leen je oren,
 leen je hart, zeg: jij hebt
 de schoonste doornen, in jou
 wil ik zijn verward

dichters, het is al eerder
 opgetekend: oplichters zijn het,
 zakkenrollers, je staat erbij
 en kijk achteraf je ogen na,
 zie je de wereld nog
 buiten hun verbeelding?

ben je wel zeker, lezer,
 dat jij daar bent en niet
 een ander: stroomt
 jouw bloed wel door je aders,
 verzenmakers hebben rare
 manieren, ze komen door
 spleet en kieren, bijten in je
 blanke hals, maar zuigen, neen,
 zo zuinig doen ze niet

ze spuwen, stuwen hun gif en
 fluimen door je lijf, geen vampier
 sluipt even stiekem, even gulzig:
 voel je de beet terwijl ik schrijf?

Sterven dichters uit ? Paul SACCASYN, Lappersfort Poets Society
 " ... leurs chansons courent encore dans les rues ... "

Zouden dichters onsterfelijk zijn?
 In oude boeken vergelen hun tederheid en droefenis.
 Uit hun mond welden ooit treurige echo's op,
 Weerklonken ook blijde gezangen .

Tijd wist alle inkten uit
 Als op een vochtig geworden aquarel.
 Op gedenksteen en zerk vergroent verguldsel.

Ach, herauten, kroniekschrijvers,
 Vaganten en barden.
 Sagen en legenden leefden door u
 Onderhuids verder.
 Schonk de dichter hun geen nieuw leven?
 Verzinsel werd verdichtsel. Dichtung.

Rad van pen, spint de dichter voort
 In zijn web: radeloos soms reddeloos.
 Hij draait een rad voor eenieders ogen.
 De windmolen maalt kaf van het koren.
 Ooit wenkt de papiermolen.

De gave van het woord werd
 Dictatuur van het schrift.
 H. Schrift, bevelschrift, smeekschrift?
 De onwillige dichter prijkte op de index,
 Besteeg het schavot,
 Voelde het wurgkoord,
 Kreeg het genadeschot.

In de lente raken nieuwe loten
 Het hart van de dichter
 En het vergezicht van elkeen.
 In een opwelling van ritme,
 Klank en rijm.
 Spreidt hij of zij de vleugels
 En zweeft als een papieren vlieger
 Over een onbeschreven landschap...

" ... leurs chansons courent encore dans les rues ..." Fragment uit " L' âmes des poètes "

Mark groet niet meer

" ... if we loose each other..."

voor Paul Landau, dichter in het uur van de dood
<http://www.regiobrugge.be/ggfbrieven.php?p=115>

Mark groet 's morgens
 Nooit meer de dingen: post mortem.
 Mark legt nooit meer
 Zijn hand op Spanje.
 Er rijdt geen trein
 Met joden door zijn hoofd.
 Nooit meer.

Mark fluit samen met de vogels

In het bedreigde Lappersfortbos:
 Als je scherp luistert naar
 Het wuiven der bomenkruinen
 Hoor je Mark en Federico fluisteren
 " Ach paardje, ach rode maan,
 Nooit komen we in Cordoba aan..."

Mark Braet, anti-militarist,
 Anti-fascist,
 Andersglobalist,
 Mark, de communist.
 Echt, zeiden ze wat een lieve man,
 Een profeet die je nimmer vergeet.
 Mark schopte géén keet:
 zijn verzen lipten een liefdesbeet.

Samen zongen we Brassens,
 Bij een fles bloedrode wijn:
 "...Il y a toute à l'heure
 Quinze ans de malheur,
 Mon vieux Léon,
 Que t'es parti,
 Au paradis de l' accordéon..."

Mark est parti pour toujours.
 Of toch weer niet...
 ' s Nachts dwaalt hij monkelend
 Door Brugse straatjes.
 In het Lappersfortbos zie je
 Vlinders trillen
 Boven zijn tabula.

Mark, de tedere pacifist.
 " Ja, Hij rust in vrede,
 't was zo'n innemende jongen..."
 Wat voor gewapende vrede?
 Welke politieke slippendragerij?
 Wie heeft hier spreekrecht?
 Wie zou er beter het zwijgen toe doen?

Speel, Paul, laat je gitaar sonoor klinken!
 Vertel ze hoe Mark ons verliet,
 Hoe jouw klankbord synchroon
 Wegebde met Marks levensadem:
 " Nuages " van Django Reinhardt
 Boven de " Zwarte Zusters " te Brugge.

Braet en Lorca komen
 Nooit in Cordoba aan, de pelgrims.
 Kijk goed toe s' nachts,
 De hamer en de sikkel zie je vaag
 In het schijnsel van de rode maan.

Paul Saccasyn, Lappersfort Poets Society, www.ggf.be Opgedragen aan songwriter-
 dichter Paul Landau uit erkentelijkheid voor diens diepe, muzikale genegenheid voor
 wijlen Mark Braet tijdens pijnlijke omstandigheden.

Slaapliedje voor m. v. en andere jongens en meisjes

Melanie, melodie,
 ik ken je niet, waarom
 zou ik dat moeten

ik had een broer die hing
 als jij met nog wat gras
 onder zijn voeten, op uitkijk
 bij een dijk van notelaars:
 hij lapte het hem, lapte
 onze tijd aan zijn laars

zoals jij, Melanie melodie,
 zo melig gaat mijn wiegelied:
 een windje en het waait en
 zwaait en jij deed zo graag mee

zonder stuk en zonder kraag, op
 het toontje van een blaag,
 wieg ik mijn plaag van woorden

we grijpen om te begrijpen,
 we vasten voor een houvast
 en beide bewegen we zoals
 allen vertrouwend op de tast

Melaniemelodietje
 ik ken jou niet, zou ik
 dat moeten, met nog wat
 gras onder mijn voeten?

Staf De Wilde

(Melanie is één van de dode dichters van de Lappersfort Poets Society aan wie de
 poëzieroute in het Lappersfort Poëziebos is opgedragen. Melanie stierf aan een boom
 aan de ingang bij het Zuidervaartje waar het eerste poëziebord staat.)

Lay me down

Ze vroeg: verander mij
in een kei. Of beter nog:
een prehistorisch ei.

Leg mij aan de rand van iets.
Spring niet meer met mij om.

Betekent niets voor mij.

Leg me neer. Knip mijn tijd uit,
laat hem grazen in weiden,
laat hem uitrazen in steppen.

Waaie me niet uit. Haal me niet in.

Duik me niet op uit mezelf.

Wacht me onverdroten af.

Word met de dag mooier van mij.

Peter Theunynck, uit: *Traangasmaatschappij*, Wereldbibliotheek (2006)

Voorgelezen in Lappersfortbos bij de laatste poëtische rustplaats van onze dode dichters Dag van de aarde 2008. Elke seizoenswandeling in het Lappersfortbos (zie bij acties & poëzie) staan we even stil bij onze dode dichters Melanie Vanbrughe, Mark Braet en Jotie T' Hooft (& andere dierbare doden). En dit op het einde van het bos bij hun laatste poëtische rustplaats langs het Hugo Clauspad. Meer info op 050/390957

Komt, mijn vrienden. Een nieuwe wereld wacht. Tot achter de zonsondergang wil ik varen. Al is de oude kracht niet meer, die hemel en aarde verzetten, we zijn wat we zijn : ons hart verlangt naar grootse daden. Tijd verzwakt ons, wilskracht versterkt ons om te streven, te zoeken, te vinden en niet te wijken. (Lord Tennyson, geciteerd in film 'Dead Poets Society' inspiratie bosdichters)

Komende wandelingen in het Lappersfort Poëziebos, zie ook www.ggf.be

PORTRET VAN BOSDICHTERS DIE DE AANZET GAVEN VOOR HUGO CLAUSPAD & TEVENS BRIEFWISSELING VAN/MET ONZE DODE DICHTERS (archieffjes)

Op zondag 6 juli 2008 om 14u30 was er een bescheiden Claus-hommage in het bedreigde Lappersfortbos door 3 bosdichters (Staf De Wilde, Sabine Luypaert, Karel Depelsemaeker) en één boszanger (Frank Van Alfene). Dit zal gebeuren tijdens de zomerse poëziewandeling. Als eerbetoon aan wijlen Hugo Claus - geboren

Bruggeling - wandelen we het Hugo Claus Pad samen in met enkele gelegenheidsgedichten geschreven bij de dood van Hugo Claus. Daarna laten we tijdens een boswandeling de stem van de levende dichters Staf De Wilde, Sabine Luypaert en Karel De Pelsemaeker weerklinken. Aan het einde van het bos, bij de poëtische rustplaats van onze dode dichters ' Mark Braet, Melanie Vanbrughe en Jotie T' Hooft' brengt Frank Van Alfene 2 boszangen ten gehore rond afscheid & verdriet. Als hommage aan alle dode dichters. Daarna wandelen we terug naar de ingang en een slotzang zendt ons met liefde naar de huizen en de straten van de stad, met handen vol hoop...

A. Wie is wie? Bezieling tussen de woorden...

4 bosmusketiers Karel De Pelsemaeker - Staf De Wilde - Sabine Luypaert - Frank Van Alfene & Onze dode dichters Mark Braet, Melanie Vanbrughe en Jotie T'Hooft

B. Waarom de Lappersfort Poets Society?

C. Lappersfort & de bossen van Vlaanderen...

A. Wie is wie? Bezieling tussen de woorden...

* **Karel De Pelsemaeker**

0) Wat is de betekenis van Hugo Claus voor jou?

Hugo werd in 1929 geboren, ik in '49. Wanneer ik Claus voor het eerst las had ik al favoriete schrijvers: Stijn Streuvels, Felix Timmermans, Cyriel Buyse, Virginie Loveling en Louis Paul boon. Ik had door hen te lezen niet alleen een grote bewondering voor de natuur ontwikkeld, maar ook een zekere mensenkennis, ook angst voor sommige mensen; ik was tussen mijn dertien en zestien jaar een wantrouwige teenager.

Wanneer ik in 1964 ' De Hondsdagen' van Hugo Claus las, vond ik dat de schrijver te ingewikkeld schreef. Ik vond het een moeilijk boek en dacht dat de schrijver Arthur Conan Doyle met Sherlock Holmes achterna deed. (Sherlock Holmes was toen een tv-serie)

Wanneer ik 'Verlangen' las vond ik de schrijver al heel wat menselijker. Ikzelf was ook al volwassener geworden. In die jaren zeventig met Emmanuelle en Sylvia Kristel, verdenk ik hem van een midlifecrisis. Met 'Het verdriet van België' sloeg de schrijver wel de nagel op de kop...ik bedoel de mythische schrijver is een echte realist geworden. Het gedicht hierna 'Ulysses' van Hugo Claus vind ik heel bijzonder:

*“Te veel gevechten heb ik gezien,
te veel gejank van vrijers gehoord,
ik heb altijd te ver gereisd.*

*Een kijkdoos heeft mijn oog vervangen,
een bromtol mijn oor.*

*Te veel modder,
te veel krenge er in.
Te veel vreugde.*

*Ik verberg me nu tussen de minnaars,
die bedelaars."*

Realistischer en meer mythisch kan niet, vind ik.

1) Wie ben je?

Pietje vogel zoals ze me wel eens heetten wanneer ik klein was. Een Geraardsbergenaar die een dagtaak in Brussel vervult als archivaris bij de Koninklijke Munt van België. In mijn vrije tijd ben ik natuurgids en - dichter.

2) Waar liggen je bos- en natuur roots?

Tot het vijfde studiejaar ging ik naar de gemeenteschool van Overboelare, onze weg naar school liep door het prachtige Arduinbos. In september waren er de noten aan de hazelaars, de paddestoelen, de braambessen. In de winter de spechten en de gaaien. In februari de katjes aan de hazelaar. In de lente zag ik langs de paden de jonge varens uitlopen, in het bos vaarde ik dikwijls verder op een wit zilveren meer van bosannemonen. Wanneer ik dan te laat op school arriveerde, zei ik steeds dat ik een speciale vogel had gezien. Vandaar Pietje vogel: de onderwijzeres gaf me die naam.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en in je vriendinnenkringen teweeg?

Ik dacht steeds aan deze woorden: 'De onmacht is hevig en de winter duurt nu hevig', (uit 'Geloven' een nummer van Liliane St - Pierre). Vooral omdat in mijn werk- en vriendenkring, de meeste mensen nogal al onverschillig blijven t.o. milieuaffaires. In onze buurt ligt ook 't Hoppebos. Samen met mijn 2 dochters deden we aan verschillende protestmanifestaties mee. Een bos, waar de natuur eeuwen aan gebouwd heeft, kan tegenwoordig in een paar dagen gekapt worden. Nog geen jaar nadien kan het al een villa- of industrieterrein zijn.

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politiciers van Brugge en Vlaams Ommeland?

Bescherm Brugge die schone met een groene omwalling, want de vijanden verschuilen zich in regen en de lucht die wij allen ademen. Houd de stad Brugge rein, van in haar haar tot aan haar tenen.

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden?

Beïnvloeden toch, in het lager onderwijs worden we al gevormd. Gedichten maken kinderen soms wijzer dan de lessen biologie of natuurwetenschappen.

6) Heb je nog een boodschap voor Suez en de Fabricom groep?

Vertel de mensen hoe het met Vlaanderen is gesteld ten opzichte van de Europese wetgeving over bebossing en zuiver drinkwater.

7) Waar lig je soms nog van wakker?

Over wat zal ik dichten?

Over poetsenbakkers misschien,
over parken zonder bloemen,
of zal ik over vrede rijmen.
Waarover kan ik schrijven?

Over vogels en oorlogsvliegtuigen,
aan de blauwe einder in de zon,
of zal ik over vrede schrijven?

Over fietsen en auto's in de steden,
over de bergen en remmen die falen,
of zal ik over vrede schrijven?

Over alledaagse en bijzondere dingen,
over woestijnen en zeebevingen,
of zal ik over vrede schrijven?

Over waterlelies en cactussen,
over zuiver water en zure regen,
of zal ik over vrede schrijven?

Of over verslaving en alcohol,
over maneschijn en wijn,
over eb en overvloed;
over de verloedering
en het mensdom.
Of over het dierenrijk?
Dan kan ik over vrede schrijven!

8) Hoe moet het nu verder met de democratie ?

De kleuren zullen geschud worden, blauw, rood, groen, oranje laat ons hopen niet teveel zwart-geel, zodat het niet wazig wordt. We zien nu al door de bomen het bos niet meer.

9) Wie is je lievelingsdichter(es) en waarom?

Maria Vasilis, zij zag de drang waarmee de bomen zich uit de aarde wrongen.

10) Nog een treffend citaat? Of een toemaatje?

Zeven decennia of de duur van een mensenleven, is maar een minuscuul druppeltje water in de eindeloze zee der tijd.

*** Staf De Wilde**

Ik zie het Groene Gordel Front (GGF) als een waakvlam die de beleidvoerders eraan moet herinneren dat de imperatieven van de economie voortdurend moeten worden afgewogen tegen die van de ecologie. Karel van de Woestijne schreef ooit in een euforische bui: 'Vlaanderen, o welig huis, waar we zijn als genodigden aan rijke tafelen...'

Hoe proeft men de weelde van een rijke tafel met een gasmasker voor de mond?

0) Wat is de betekenis van Hugo Claus voor jou?

Samen met Gezelle de grootste van alle Vlaamse dichters, vanwege hun ongeëvenaarde virtuositeit – geen grote denkers, er zijn niet zoveel denkers onder de Vlaamse dichters, maar hun taalbeheersing is verbluffend.

Hun gebrek aan ideeën bepaalt hun niveau op wereldschaal: daar zijn ze bij de betere maar niet bij de beste – ze hebben bijvoorbeeld niet het formaat van Pablo Neruda of William Butler Yeats.

1) Wie ben je?

De zoon van een 'huisvrouw' en een fabrieksarbeider, geboren in Hamme wat met 'ham' heeft te maken: een dorp ingeklemd tussen twee rivieren.

2) Waar liggen je bos- en natuurroots?

Ga eens wandelen of fietsen op de dijken van Durme en Schelde, loop door de Bunt in Hamme en dan weet je genoeg.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en in je vriendinnenkringen teweeg?

Inspiratie.

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politici van Brugge en Vlaams Ommeland?

Mijn zeer gewaardeerde collega Louis Dekeyzer is schepen in Damme: aan hem heb ik niets te vertellen dat hij niet zelf al weet: meer politici zoals deze man en het zou heel wat beter lopen.

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden?

Neen, kunst redt soms het leven van de kunstenaar: ze belet hem om gek te worden.

6) Heb je nog een boodschap voor Suez en de Fabricom groep?

Ofwel: ze kunnen de pot op ofwel precies hetzelfde als voor alle ondernemers: denk niet enkel aan de ademhaling van aandelen, kijk naar tv-beelden van een beurs – je ziet een zottenkot.

7) Waar lig je soms nog van wakker?

Ik lig alleen overdag wakker, er bestaat een heel gezond slaapmiddel: het lichaam van een vrouw (of man, als je dat verkiest)... ‘een man alleen is in slecht gezelschap’: wellicht geldt dit ook voor een vrouw.

8) Hoe moet het nu verder met de democratie?

Het woord bevat 2 delen, ‘demos’ en ‘kratein’ (als dit de juiste klankweergave is, ik ken geen Grieks): het volk behoort te regeren. Maar als we geen dwazen willen in de regering, moeten we de dwazen van het volk wat slimmer maken, wat wijzer vooral.

9) Wie is je lievelingsdichter(es) en waarom?

Ik heb niet echt een particuliere favoriet, verwantschappen bestaan: met Karel van de Woestijne, Jacques Bloem, Pablo Neruda, Rabindranath Tagore en William Butler Yeats. En Jacques Prévert: het moet niet altijd zo ernstig zijn.

10) Nog een treffend citaat ? Of een toemaatje?

De grote Multatuli schreef onder meer: ‘Slaven maken de tiran, gelovigen lokken bedrog uit.’ Het spreekt van zelf dat hij de lichtgelovigen bedoelde die altijd bereid zijn om achter een vlag aan te lopen.

* **Sabine Luypaert**

0) Wat is de betekenis van Hugo Claus voor jou?

Behoort door zijn veelzijdigheid, zijn uitgesproken mening en talent, onmiskenbaar tot het kruim van de Belgische auteurswereld. Zijn melancholische, humorvolle, scherpe, harde en soms net over het randje zijnde kritieken en analyses vinden weerklank in zijn verhalen en gedichten op een inmenselijke manier, die ook het rauwe van de mensheid niet verafschuwd.

1) Wie ben je?

Een Oost-Vlaamse met plattelandse roots.

2) Waar liggen je bos- en natuur roots?

Overall waar groen te vinden is, liefst nog in combinatie met bos, water en bijhorende fauna, daar kan ik pas echt tot innerlijke rust komen. Het geeft mij energie en inspiratie. Mijn bos-en-natuur-roots liggen dus in alles wat groeit, bloeit... en ademt.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en in je vriendinnenkringen teweeg?

Een onmachtig gevoel tegen de moderne maatschappij, waar steeds duidelijker schijnt te worden dat met geld alles kan gekocht worden. Wat er wel graag vergeten wordt is dat groen, de long is van onze levensstandaard. Niet alles kan chemisch nagemaakt worden. Ook ben ik onderhevig aan een onbedwingbare drang om schrijvend tot steun te zijn in bijna alles wat pro-leven-activisten doen, met dien verstande dat ik tegen geweld ben.

4) Welke dichtelijke boodschap heb je voor de politici van Brugge en Vlaams Ommeland?

laat ons wat letters naar elkaar gooien
 en dan hard nadenken
 over een druppeltje kruiden
 om de boel op te fleuren
 op het kweekveld van
 woordanimatie
 tot een groene gordel
 in glimlach herrijst
 tot omstrekens toe

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden?

Ik vrees van niet, maar de schrijvende pen is een machtig medium en kan mensen er wel toe aanzetten over dingen na te denken, in plaats van blindelings, mooi verwoord kapitaal te volgen.

6) Heb je nog een boodschap voor Suez en de Fabricom groep?

Laat hen bouwen op palen, hoog genoeg om bomen te laten groeien.. laat hen glasconstructies gebruiken. zodat de zon... door daken van glas, haar aarde bereiken kan. Laat hen zonnepanelen gebruiken, groene energie en bouwen ... aan de toekomst zoals een bouwbedrijf waardig is. Laat hen voor elke boom een nieuwe planten... voor elke spriet een steen vernoemen in het meest milieuvriendelijke gebouw... dat dan met recht gebouw genoemd mag worden.

7) Waar lig je soms nog van wakker?

Soms lig ik wakker van benauwdheid die veroorzaakt wordt door het somtijds verstikkende economische milieu ... waarin we genoodzaakt worden te leven.

8) Hoe moet het nu verder met de democratie?

Zoals elke demonstratie een borst is die fier vooruit steekt .. zo ook deze .. zal ik mij herinneren... telkens ik door een bos of natuurgebied wandel en stiekem, de naam van het bos wat wijken moet zal uitspreken.. zodat de natuur mij hoort.. en in de adem van solidariteit.. zal schitteren ... net als mijn woorden van verzet.

9) Wie is je lievelingsdichter(es) en waarom?

Garcia Lorca, Eric Van Ruysbeeck, P.Neruda,... maar in het land van de levenden vooral **Ari Vogelaar**, omdat hij tegelijkertijd erg rakend en keelgrijpend schrijft maar nog meer begaan is met menselijkheid dan in zijn woorden staat te lezen en **Bert Deben**, want hij is ook één van die auteurs die er in slaagt een lezer bewust te maken van de enorme lading die tussen witregels straalt.

10) Nog een treffend citaat? Of een toemaatje?

bomen groeien uit beton
van weten dat er meer is
stilte klimt uit verdriet
waar aardse zuchten
zich herverdelen

wortels zijn sterker
dan welke steen ook
omdat zij gelegd zijn
door moeder aarde

doch daar groeit ook een witte vlek
waar ooit groen rebelleerde
zoekend naar de uitlaatklep
van wat werd ingeademd

Sabine Luypaert en Mickey F

* **Frank Van Alfene** www.frankvanalfene.be

0) Wat is de betekenis van Hugo Claus voor jou?

Een mengeling van tragiek.

1) Wie ben je?

Een verzameling van herinneringen, een perspectief van gedachten.

2) Waar liggen je bos- en natuurroots?

In het sprookjesbos, waar elfjes dansen rond het mos.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting bij jou en in je vriendinnenkringen teweeg ?

Een wildgroei aan wetgeving.

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politiciers van Brugge en Vlaams Ommeland?

Beheer het bos multifunctioneel.

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden?

Ja, op een bedje van ochtenddauw.

6) Heb je nog een boodschap voor Suez en de Fabricom groep?

Ontwikkel steeds compensatie m.b.t. ontbossing.

7) Waar lig je soms nog van wakker?

Als het bos praat.

8) Hoe moet het nu verder met de democratie?

Amor omnia vincit.

9) Wie is je lievelingsdichter(es) en waarom?

Het onderpastoorke G.G. onvoldoende naar waarde geschat.

10) Nog een treffend citaat? Of een toemaatje?

Omhels wat bestaat.

Geniet van wat komt

Geluk kan je verstoren.

*** (wijlen) Mark Braet (07.07.1925 - 06.02.2003)**

Ik, zonder diploma, die de universiteit van het leven doorliep, en Pablo Neruda parafraserend, zeggend : 'ik ben maar een dichtertje'.

Aangewaaid uit Nieuwpoort in een heerlijke stad waar ik reeds met mijn moeder kwam in de 30'er jaren, op bezoek bij haar zuster die een volkscafé runde vlak bij het Begijnhof. Moeder is gestorven in de toenmalige St. Jozef-kliniek toen haar broer

burgemeester was te Oostkerke. Een broer van mijn vader was burgemeester te Damme en woonde waar 'De Grote Sterre' was blijven stille staan. "Wat heeft dat allemaal met bos en groen te maken" hoor ik je reeds zuchten. Maar zoals F. Kiesling schreef: "Jullie die naar de toekomst gaan moeten doorheen het verleden, anders hebben jullie geen toekomst".

10 mei 1940 : overval van Nazi-Duitsland op o.m. België; alle scholen dicht. Joepie! We zijn jong en dat is fijn! 17 dagen later : drie bommen uit stevig Krupp-staal worden zo maar zonder toelating door een Duitse bommenwerper op het ouderlijk huis gelost. Huis aan diggelen, wij ongedeerd van tussen het puin en weg naar Brugge. Nieuwe school, nieuwe vriendjes, nieuwe ervaringen. De oorlog kon me gestolen worden en het dagdagelijks verboden beluisteren van de radioberichten uit Engeland was niet voor mij weggelegd. Mijn ik-persootje interesseerde zich alleen voor boeken, gedichten, tekenen en schilderen. 1941 : 'Operatie Barbarossa' gaat van start, of met andere woorden : Duitsland valt Rusland binnen. Vader Braet ontstopt een overgebleven fles champagne, zeggend : "De Moffen zijn er aan, nu ze Rusland hebben aangevallen. Leve het Rode Leger!" Het leek me een vreemde bedoening. Het gebeurde allemaal zo ver van Brugge weg; het ging aan mijn ezelsoren voorbij en ik dacht: leve de boeken, leve de poëzie. Mei 1942 : mijn broer wordt aangehouden in Frankrijk om via Spanje Engeland te bereiken. Voor zijn leeftijdsgenoten was het ogenblik aangebroken om verplicht naar Duitsland te gaan werken. Het 'Herrenvolk' had slaven nodig, en in alle bezette landen stonden de plaatselijke slavendrijvers gereed om een handje toe te steken in de jacht op 'werkonwilligen'. En zie, mijn ik-wereldje kantelt, mijn ogen en oren gaan open, en plots is alles anders. Nog in de loop van hetzelfde jaar sluit ik aan bij het Verzet.

Aanvankelijk verdeling van illegale bladen, later wordt het ingewikkelder. 1943 : sluit aan bij de illegale KP en beland in wat men het Gewapend verzet heeft genoemd. Vrienden uit de RMS en het KA worden aangehouden, leraars ondergaan hetzelfde lot. Mijn lievelingsleraar Nederlands, de letterkundige Jan Schepens wordt, samen met andere Bruggelingen, als gijzelaar opgesloten. Mijn goede vriend Kamiel Top, de belovende dichter uit Nieuwpoort, wordt weggevoerd naar het concentratiekamp Flossenburg waar hij zal omkomen. Mijn goede kameraad uit het Verzet, Mahieu Hinoul met schuilnaam 'René' komt terecht in het concentratiekamp Grosz-Rosen in Polen en ziet nooit nog Brugge terug. Mijn koerierster met schuilnaam 'Jacqueline' komt terecht in Auschwitz en overleeft het niet. En de lijst groeit steeds maar aan. Op 12 september 1944 is Brugge van de zwarte pest verlost. Maar de oorlog is niet ten einde. Op 6 augustus 1945 komt als ultiem toemaatje de dodelijke flits die uitgroeit tot een reusachtige paddestoelwolk van zowat dertienduizend meter hoog. Het 'Manhattan-project', zijnde de atoombom, was realiteit geworden, en hoewel de meeste wetenschapslui zich hadden uitgesproken tegen het gebruik ervan op het Japanse grondgebied, bleek de monsterachtige paddestoel boven Hiroshima een niet mis te interpreteren teken. Het was politiek duidelijk dat de USA ook in de toekomst voor het inzetten van atoomwapens niet zou terugdeinzen in het geval de zelfbepaalde zekerheidsbelangen dergelijke stap zouden 'gebieden'. En droomden toenmaals niet sommigen, zelfs luidop en schaamteloos, van een preventieve atoomslag tegen de Sovjet-Unie?

Er was dus een probleem ontstaan dat het lot, de toekomst, kon bepalen. Zouden dezelfde wetenschapslui, die de weg gevonden hadden naar de doos van Pandora waarin de atombom te wachten lag, ook de weg vinden naar de uitschakeling van een kernoorlog samen met vele andere vormen van oorlog? Want zou het openen van de doos, zoals helaas Epimetheos ervaren had, niet alle ellende over de aarde uitstrooien, en zou men de doos zo snel weer kunnen sluiten dat tenminste de hoop er nog in achter bleef? En aldus kwam in de loop van maart 1950 te Stockholm, op voorstel van de Franse kernfysicus Frederic Joliot-Cury, de oproep tot de verbanning van alle atoomwapens in de hele wereld tot stand. De eerste in ons land die de 'Oproep van Stockholm' ondertekende, was Koningin Elisabeth. Binnen enkele maanden was de 'Oproep', begeleid door de vredesduif van Pablo Picasso, door meer dan 500 miljoen mensen ondertekend. En toen kwam de 'Koude Oorlog'. De heksenjacht op Communisten, of wat er voor doorging, was open. Neen, ik werd niet terechtgesteld zoals het joodse echtpaar Ethel en Julius Rosenberg in de USA; ik moest niet naar het buitenland vluchten zoals o.m. Charlie Chaplin en Bertolt Brecht die in de USA verbleven; ik werd niet van de ene op de andere dag werkloos, zoals o.a. gebeurde met de directeur van Sabena, Dimitri Golde, die in het verzet tegen de vreemde bezetter, een belangrijke rol had vervuld. Maar toen ik in 1958 een visum aanvraag om mijn broer in Belgisch Congo te bezoeken, werd me dit visum geweigerd met als motivatie, geformuleerd door de toenmalige directeur van de Belgische Staatsveiligheid, dat ik in 1957 Moskou had bezocht en dat ik actie had gevoerd voor het verbod van atoomwapens in Oost en West.

En zo verstreek de tijd die mij op aarde was gegeven. En ik trok doorheen een deel van de wereld, maakte kennis met prachtige mensen en schurken, sliep in parken en luxueuze hotels, zag in vele musea de kracht en schoonheid van onze cultuur, bijeengebracht in schilderijen, kantwerk en tapijten, of het nu in Leningrad of Madrid was, in Bilbao of Krakow, in Parijs, Moskou, Amsterdam, Berlijn of Lissabon. Reizend langsheen de 'Zijderoute' van Marco Polo, staande midden de hoogvlakte van het Pamir-gebergte, trekkend doorheen de Aziatische Hongersteppe waar ik een kamelenjong zag geboren worden; thee slurpend in Samarkand of Bouchara; koffie proevend in Caracas; uitkijkend over de Grote Oceaan in Isla Negra waar Pablo Neruda woonde. Ik herinner me een dag in april 1969, toen ik, midden de militaire dictatuur van het kolonelsbewind, in Griekenland verbleef. Ik had Thebe met de zeven torens gezien en het Orakel van Delphi geraadpleegd. Het mij toegefluisterde antwoord bestond uit de versregel door de Griekse dichter Yannis Ritsos geschreven, die toen op het eiland Samen gevangen zat : "Het licht zal zijn boom vinden, en de boom zijn vrucht".

Dit doet me nu denken aan traangas, chargerende politie te voet en te paard, waterkanonnen en met rubberkogels vurende soldaten. Pogend dit allemaal te ontwijken, staande aan de voet van de ringmuur rondom Jerusalem, ter gelegenheid van een internationale vredesactie, met als 'wapens' kleurige ballonnetjes, de vredesduiven van Pablo Picasso, en de diep-menselijke oproep tot wederzijds respect, en begrip tussen Israël en het door het leger bezette deel van Palestina.

Later kwam het Midden-Oosten opnieuw aan mijn deur kloppen. Na de terugkeer van een eerste bezoek aan Bagdad, samen met een delegatie uit Brugge-Oostende, maakten

we de 'Oproep van Bagdad' bekend bij de media, politieke partijen e.a., voor humanitaire hulp aan de Iraakse bevolking en vooral aan de kinderen. Deze sterven als vliegen aan ondervoeding (zelfs melkpoeder is verboden in te voeren bij bevel van de USA-humanisten). Deze 'Oproep' werd in de eerste plaats onderschreven door Hugo Van Dienderen gevolgd door Agalev als Vlaamse Partij. En daarmee was helaas de kous af. Geen teken van leven van welke andere klassieke, zich democratisch noemende partij ook. En het is nog steeds wachten op reacties t.o.v. de recente stellingname van de Belgische VN-rapporteur Marc Bossuyt, die zeer scherp naar de USA (en diegenen die blijven zwijgen) uithaalde : "Irak-sancties, aanfluiting van de mensenrechten".

En hetzelfde deed zich voor toen het klassiek geworden USA-schema "in naam van de mensenrechten" tegen Joegoslavië in werking trad. Voor wat betreft de situatie van de Koerden, werden de mensenrechten gemakshalve vergeten. Turkije is toch een trouwe NAVO-bondgenoot waar de USA belangrijke militaire basissen heeft, nietwaar Humanisten-aller-landen ?!

De legitieme weigering van Joegoslavië, om het dictaat te aanvaarden dat moest toelaten dat NAVO-eenheden het land praktisch konden bezetten, zette de Amerikaanse uitvinding van de weegschaal met 2 maten en 2 gewichten in beweging...

En met steun van de NAVO-bondgenoten, die als vazallen optraden, vielen uit de hemel slimme bommen die bij vergissing op onschuldigen en weerlozen terechtkwamen. Tienduizenden mensen werden van de ene dag op de andere werkloos wegens de vernietiging van bedrijven, en daar waar het elektrische en chemische bedrijven betrof, waren de ecologische gevolgen uiteraard rampzalig. En deze infernale situatie werd door de vazallen vlijtig gesteund en bewierookt door o.m. de Duitse minister Joschka Fischer en de Belgische minister Eric De Rycke. En leve de krokodillentranen, leve de ethiek van de aanvalsoorlog, als het maar veel, veel geld en macht opbrengt (voor enkelen). De duizenden in Kosovo en omstreken, die straks, dank zij de 'slimme bommen' made in USA, uit verarmd uranium vervaardigd, de kankergezwellen in hun lichaam zullen voelen groeien, kunnen maar best hun humanitaire rechten vergeten.

Nu de leugens en bewuste vervalsingen betreffende Kosovo meer en meer worden bekendgemaakt; nu o.m. de verklaringen van Spaanse piloten die geweigerd hebben in Kosovo burgerdoelwitten te bombarderen gepubliceerd werden, zouden we toch kunnen verwachten en hopen dat diegenen die zich door reële humanitaire aspecten hebben laten misleiden of beïnvloeden, nu duidelijk hun afkeuring zouden uiten tegen die Amerikaanse politiek en de volgzzaamheid van Europese staten.

Dit brengt me, tot slot, bij de Duitse filosoof Ernst Bloch en zijn avontuurlijke wijsbegeerte i.v.m. het probleem van de toekomst, de jouwe, de onze. Bloch, een vooraanstaand marxist die gekozen had in de DDR te wonen en te werken, maar diep teleurgesteld dit land verliet. In de DDR verweet men hem o.m. dat hij binnen de Marxistische visie 'idealistische opvattingen' binnenbracht, zoals de gedachtengang over de verhouding tussen Atheïsme en Christendom, waardoor hij - intellectueel eerlijk - een aantal dogma's binnen een verstard, verstikkend Marxisme, moest aanvallen en ontmaskeren. Het is een absolute aanrader het werk van Martin Plattel 'De rode en gouden toekomst' te lezen, waarin hij zeer duidelijk ingaat op de opvattingen van Ernst

Bloch, ook betreffende de ons omringende natuur. De lezer(es) krijgt aldus dieper inzicht in het basiswerk van Bloch, nl. 'Das Princip Hoffnung'.

Hoe belangrijk is het inderdaad niet de levende, werkende, nadenkende, creatieve mens te overtuigen dat hoop bestaat, en een fundamenteel bestanddeel is, een noodzakelijkheid, want zonder hoop kunnen we niet leven.

Brugge, 24 augustus 2000 (<http://www.regiobrugge.be/ggfbrieven.php?p=115> verschenen in Oikos 15, herfst 2000) (op www.ggf.be staan huldedichten voor Mark Braet geschreven door Herman J.Claeys, Paul Saccasyn, Don Fabulist, Marcus Cumberlege)

*** (wijlen) Melanie Vanbrughe (11.05.73 - 11.07.06)**

Op <http://www.moonartgallery.be/news.php?readmore=1871> lees je meer over Melanie. Zij koestert voor altijd het Lappersfort over de dood heen. Op 11 juli 2006 overleed deze Brugse dichteres. Ze kon het leven niet meer aan en pleegde zelfmoord aan een boom in het Lappersfortbos. Haar hele leven lang had ze gezocht naar woorden om haar leven zin te geven. Als ze haar gedichten voordroeg op poetry-slams hield ze haar publiek in de ban door niets dan zichzelf te tonen. Ze maakte indruk met haar gedichten, maar was te bescheiden en te verlegen om de complimentjes en de aanmoedigingen die ze kreeg naar waarde te schatten. Ze wilde vooral creatief bezig zijn. Zo was ze ook actief betrokken bij de opstart van de 'nieuwe' Lastige Bruggeling in 2004. Ze organiseerde een benefiet waarop diverse kunstuitingen van plaatselijke artiesten aan bod kwamen. Ze kon mensen motiveren die anders nooit uit hun schulp kwamen met hun creaties. Zelf schreef ze gedichten. Slechts enkele ervan werden tijdens haar leven gepubliceerd. De dichtbundel 'stem van brood en bossen' van de Lappersfort Poets Society wordt liefdevol opgedragen aan Melanie Vanbrughe en Mark Braet, twee dode dichters uit onze kring. (op www.ggf.be staat een huldedicht voor Melanie Vanbrughe geschreven door Marcus Cumberlege)

*** (wijlen) Jotie T' Hooft** <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php?p=376>

EENHOORN

Here, zonder naam en zonder gezicht
Zie vanuit den hoge
Op uw droeve eenhoorn neer
Die danig hunkert naar uw licht,

Die sierlijk door de wouden dwaalt
Maar bladeren geen voedsel vindt,
die voor de poort der doden draalt,
Allen bladeren op uw wind.

Here, zonder handen zonder stem
Snij de lichtlans van zijn voorhoofd

En vang hem in uw stalen klem
 Voor de wereld hem de glans ontroofd,

Lok hem langs de stapsteen sterven,
 Niet als anderen domweg gedooft
 Maar rein, vrij van bederven
 Langs de kruisweg waar hij in gelooft.

Jotie T' Hooft

Jotie T' Hooft wordt weleens het wonderkind van, de jaren 70 genoemd. Hij werd geboren op 9 mei in 1956 in Bevere bij Oudenaarde, net zoals zijn voorouders. Zijn vader was onderwijzer en zijn moeder modeontwerpster. Van jongs af aan was hij opvallend taalvaardig, las en schreef hij veel. Omwille van zijn druggebruik en rebels karakter deed hij bijna alle scholen van Oost-Vlaanderen aan. Hij werkte in het antiekatelier van zijn oom, als nachtwaker en lector bij uitgeverij Manteau. Waar hij ook was, wat hij ook deed, steeds bleef hij schrijven. Zijn eerste bundel "Schreeuwlandschap" verscheen en in 1975 huwde hij uit liefde met Ingrid. Voor zijn tweede bundel "Junkieverdriet" (1976) kreeg hij de prestigieuze Reina Prinsen Geerligsprijs. Jotie T'Hooft werd op korte tijd een literair fenomeen. Zijn persoonlijkheid als 'pop' dichter maakt hem erg populair. Zijn belangrijkste thema's zijn: druggebruik, dood en erotiek, het onvervulbare verlangen, de spanning tussen ideaal en werkelijkheid, de droom, de vervreemding, het ontvluchten van de werkelijkheid, liefde en ook het verlangen naar 'zuiverheid'...

Voor hij de kans kreeg van zijn verslaving af te geraken, overleed hij te Brugge op 6 oktober 1977 aan een noodlottige overdosis. Na zijn leven verschenen nog bundels met onuitgegeven werk. Dat dit prille oeuvre nog steeds wordt gelezen en heruitgegeven toont aan dat het een tijdloze herkenbaarheid bevat. Jotie's oom Rik verzorgt nog steeds zijn sobere graf in Oudenaarde. Jotie wandelde er zelf graag. Je treft er nog steeds attenties van bewonderaars aan. Julien Weverbergh zei: "Hugo Claus is de keizer en Jotie is de prins."

Zijn onmiskenbaar talent zal hem overleven. Er is een tweejarige Jotiepoëzieprijs in het leven geroepen door Jong Groen! Oudenaarde dat eindigde met een 'jotieverjaardagsfeest' op 9 mei 2008. Nicolas Mannens creëerde een reeks theaterstukken rond Jotie. My space biedt een forum en je kan naar de recentste site op www.jotiethooft.be.

In de nabije toekomst verschijnt het volledige verzamelde werk. Op gedichtendag 2008 – in aanwezigheid van Ingrid Weverbergh – werd Jotie in het Lappersfortbos postuum geëerd als bosdichter (gestorven in Brugge) en kreeg hij aldaar een laatste poëtische rustplaats bij wijlen Mark Braet en Melanie Vanbrughe. Hierna lees je de bosbrief die we hem toen schreven. Voor een verslag zie op Bruggeblog op datum 31/01/08 link <http://blog.seniorennet.be/bruggeblog/archief.php?startdatum=1201474800&stopdatum=1202079600> <http://blog.seniorennet.be/bruggeblog/reageer.php?postID=4563> Video gedichtendag 2008 in Lappersfort kan bekeken worden door op deze link te klikken <http://video.google.nl/videoplay?docid=1565655416654424776>

*** BOSSENVERDRIET, BOSBRIEF AAN DE DODE DICHTERS VANWEGE
GEWONDE EENHOORNS IN EEN ZEER TREURIG LAPPERSFORTBOS**

Beste Melanie Vanbrughe, Mark Braet en Jotie T’Hooft,

We schrijven een bosbrief uit het Lappersfort Poëzie- en Vredesbos en we richten ons tot jullie, onze geliefde dode dichters. Jullie droegen de bossen een warm hart toe. Jullie verdedigden al wat teer en kwetsbaar is. Sommige van onze bestuurders geven de indruk doof, blind en genadeloos te zijn. Ze slijpen de bijlen. Fluister hen jullie dromen in het oor.

Naar aanleiding van gedichtendag 2008 wordt een essay van jullie levende collega Paul Bogaert verspreid, over de verdediging van de poëzie. Het is getiteld “verwondingen”. Wij denken aan de wonden die jullie afscheid heeft geslagen en aan wonden en bressen die de overheid nog altijd slaat in onze schaarse bossen.

Sinds jullie ons verlieten in respectievelijk 2006, 2003 en 1977 is de wereld niet veel verbeterd. Er braken (nog) geen andere tijden aan. Alles gaat harder en sneller, dat wel. Veel wereldpijn bereikt ons online in het internettijdperk. De winters lijken op de lentes (de opwarming van het klimaat), de samenleving wordt kouder en anoniemer. Politiek is vaak een schouwtoneel. Veel woorden, weinig daden.

Wij dromen nog van een solidaire samenleving. Proust indachtig zijn wij à la recherche du bois perdu. We hopen de spiraal van het zinloze bosgeweld te doorbreken. Het zou wat hoop en genezing brengen in de koude wereld. Wonden zouden helen, als politici hun bijlen zouden opbergen. Ergens moet iemand toch eens beginnen om de vernietiging van onze leefwereld een halt toe te roepen. Wie heeft de moed?

Wij zijn op zoek naar politici van goede wil wiens hart we kunnen veroveren. Mensen die van zuurstof voor het leven een erezaak maken en ons Lappersfortbos respecteren en bevrijden van knellende gedateerde BPA’s en overbodige bouwvergunningen voor Suez-Fabricom Gti.

Vandaag planten we weer een klein zaadje van hoop dat het ooit anders wordt. Misschien slaan bosminister Hilde Crevits en cultuurminister Bert Anciaux wel de handen in elkaar voor het behoud van het Poëzie- en Vredesbos? Met de juiste spirit en veel respect moet dat lukken. Zal Vlaanderen die grootmoedigheid kunnen opbrengen in Brugge? Durft Vlaanderen het bosbehoud op de kaart te zetten?

Met Plato en Seneca, jullie collega-schrijvers, in gedachten dromen wij dat poëzie de sleutel kan zijn die de harten van mensen opent. De sleutel ter verdediging van een landschap dat schreeuwt om zorg en goed beheer. Dit zonevreemde bos van vreemde vogels en vogelvrijen wacht op bevrijdende woorden. Wij dromen van een overheid als **‘agitateur positif’**.

Lieve Melanie, Mark en Jotie, rust verder in vrede in de eeuwige wouden. Ook al zijn jullie lichtjaren van ons verwijderd, waak over onze droom in dit weerloze Poëzie- en Vredesbos. Zodat ons bos de dodendans en de bijlen ontspringt.

Namens de vele duizenden mensen die van de bossen van Vlaanderen houden.

Peter Theunynck, woordvoerder Lappersfort Poets Society * Luc Vanneste, secretaris Groene Gordel Front in Hanzestadcoalitie voor een duurzame en dierbare stad * Ingrid Weverbergh, weduwe van Jotie T'Hooft * Bert De Somviele, directeur VBV, Vereniging voor Bos in Vlaanderen www.vbv.be te Brugge, Poëziebos, gedichtendag 2008

Meer info: zie www.gedichtendag.org www.flanderstoday.eu/jahia/Jahia/pid/867

B. Waarom de Lappersfort Poets Society?

De Lappersfort Poets Society is een kring dichters en dichtersessen die de bezorgdheid voor de bossen & bomen van het Groene Gordel Front & de Lappersforters in poëzie heeft gegoten. Net zoals in de film "Dead Poets Society" ervaren zij de natuur en de bossen als wezenlijk deel en bron van het leven... Maar helaas is die bron - net als de democratie - op korte en op middellange termijn bedreigd. Dus alertheid want het gevaar is niet geweken... Net zoals de Dead Poets rebelleren de Lappersfort dichters en dichtersessen met levenspoëzie en creatieve opstand tegen het fnuikende gezag... Ondanks de overmacht van de macht : het verzet van de levende krachten voor duurzaamheid groeit van onderuit... Op hoop van zege...? Alle gedichten zijn online op <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php>

Met ons moeten de dingen een begin hebben.

Hier, nu, is een oorsprong.

Op de drempel van een onbekende, ongeschreven, onvoorziene uitdaging blijven wij onzeker staan.

Laten wij moed vatten. Ons brein leegmaken. En ons bekend maken aan onszelf.

En aan onze eeuw.

Opdat wij onze aandacht richten op dit schouwtoneel.

Opdat wij ons concentreren. En luisteren.

Opdat wij ons voorbereiden in ernst en met vreugde.

Laten wij ons heerlijk bewust zijn van wat wij zullen gaan maken.

Van wat zich zal afspelen in dit massaal samen schrijven aan het duurzame & dierbare Hanze-draaiboek. Van de toekomst. (vrij naar Ben Okri : Gevecht in de geest, keerspreuk v/d 21 ste eeuw)

C. Lappersfort & de bossen van Vlaanderen...

Ondertussen staat het Lappersfort symbool voor alle zonevreemde bossen.

Om de 36 dagen wordt 1 Lappersfort van 18 ha omgehakt. Vlaanderen ontbost elk jaar 126 ha legaal en 50 ha illegaal. Er gaat bijna evenveel bos weg als er bij geplant kan/mag worden... Het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen telt een achterstand van 9.000 ha bos. Geen zuurstof voor het leven.

EEN INGEZONDEN BRIEF AAN ADRES GGF

Week van het bos 2004

Poëten, zangers, redenaars, Groot jullie dichtkunst, harmonieus jullie lied, krachtig jullie stem, als ze tot ver buiten de poorten van Brugge doorklinkt en gehoord wordt. Maar nog sterker is jullie bezieling die ons dieper dan ooit inspireert tot nieuwe ideeën! Wij, bosfanaten van het eerste uur, wij groeten u.

Het was zomer, 1987, toen we in ons groene land de voortekenen zagen van kleinschalige kaalkap en niets-ontziende bosverminking. Spontaan werd onze vereniging geboren, ter bescherming van alles wat ons en ons gebroed rest aan bos, struik en dier in de wijde omgeving.

In 1991 sloeg de verkavelingsdrang over op het ongerepte bosgebied. Een 15-tal ha van dit zeer waardevolle natuurverbingsgebied had namelijk in 1978 een gewestplanwijziging naar woonpark ondergaan, een 10000-voudige opwaardering voor de eigenaar..... Talloze brieven, contacten met lokale en regionale instanties, inzetten van alle legale procedures, opvolging met verantwoordelijke politici, etc. , niets kon tot op heden de dreiging afwenden.

Het particuliere belang van kapitaalkrachtige eigenaars overheerst nu eenmaal het maatschappelijke belang. Met het geduld van een schildpad op wereldreis schrijden we verder, zwalpen doorheen de woestijn van het politieke vacuüm, wachten op een gelijkkluidende stem uit het niets. En toen, toen was er plots het Lappersfort, de boomhutten, de bezetters, het Hanzestadproject. Hoop en volharding bekropen me toen ik destijds op een late avond de incognito bewoners ter plekke ontmoette en een gelijkgestemde bezorgdheid ontwaarde Alleen, wij bezitten niet de uitstraling van een historische stad, noch de romantische geaardheid van onze Westvlaamse landgenoten, noch het lef van vrijgevochten rechtvaardigheidsstrijders. Na 13 jaar strijd is onze tijd haast op. Een kaars branden voor de heilige Dionysus, is dit onze laatste uitweg? In mijn verbeelding zie ik een Mars aan het adres van onze geachte ministers, een heuse kruistocht van vele Bruggelingen, onderweg vervoegd door minstens zoveel sympathisanten uit alle hoeken van Vlaanderen, en aan de overkant van de Waasland-tunnel opgewacht door een indrukwekkende meute Kempische natuurliefhebbers. In hun vaandel: het integraal behoud van de zonevreemde bossen !!! Beste vrienden en vriendinnen ginds in Brugge, gesneden uit goed Lappersforthout. De klok tikt en de politieke slinger zwaait medogenloos verder. Jullie weten, deze slinger wijkt enkel voor de druk van het grote publiek. Laat deze kans ons inspireren, laat eendracht onze finale hefboom worden. Tijd voor een plan B on line ? <http://ggf.regiobrugge.be/> www.vbv.be/netwerk communicatie, participatie & relatie van & met burgers in actiegroepen ' verzoekschrift <http://www.stadsomroep.com/Detail.asp?NUM=29830> lente '10

Dat heeft geen zin, ' zei Alice. ' Onmogelijke dingen kun je nou éénmaal niet geloven.' Ik denk dat je gewoon nog niet zo veel ervaring hebt, ' zei de Koningin. ' Toen ik zo oud was als jij oefende ik elke dag een halfuur. Er waren dagen waarop ik voor het ontbijt al zes onmogelijke dingen had geloofd. ' Alice in Spiegelland